

به کر دهرویش - دووزخورماتو

کاتی ئاپری دایه و خۆری تەمەن زۆری نەما بۇ ئاوابى، كە نىگاي پې لە خوشە ويستى لەنىگاي سەوزى دارەكان هەلەدە خىست، ھىننە مەست دەبۇو ھەموو شتىيکى لە بىردى چووه وە لە سەرۇي ھەمۇوشىيانە وە خۆي، لە تەمەنی ھەرزە كارىدا بۇو كە باوکى مردوو كۆمەلى میراتى خوش و ناخوشى بۇ بە جىھىيەلا، خولىيائى چاندى باخىك دار سىيۇ لە گەل يە كە مىن قومە شىرى ژەكى مەمكى دايىكىدا رىزا بۇو ھەناوې وە، لە گەل ئە وەشدا ھىشىتا مىردى منال بۇو قولى لى ھەلمائى و شانى خستە ژىر بارى قورسى ئەم كارە گران و مەزىنە، بۇ بە جىھىيەنانى خەونەكانى خەوي سەوزى باخىك دار سىيۇ، ئەو چەند سەرە ئازەلەي ھەيانبوو، فروشتى و كەرەسەو پىداويىستى ئەو باخەي كېرى. بۇ ئەم مەبەستەش زەوي بەر كارىزە كۆنە كەي وەستا رەھمانى ھەلبىزىارد، دوواى دوو مانگ پەينىكەن و بىلتەپ كەرن، زەوي ئامادەي نەمام چاندى بۇو نىوھى مانگى شوبات يە كەم ئاوى بە دىراوه كاندا كرد، هىوا دوو ھەناسەي شادىدا، دوواى چەند رۈزىك شەتل و نەمام گەلەيىكى زۆرى سىيۇ كېرى و دەستى بە چاندى باخىك دار سىيۇ كرد، سالانىكى دوورود رېز هىوا

شهونخونی و رهنج و تهقلاو نازاری چهشت تا داره کانی به جوانی پیگه یاندو هاتنه کاتی حاسلات. کاتیک دار سیوه کان گولیان کرد هیوا زور دلی خوش بwoo، هر ئهود نهبوو له خوشیاندا نده فری، به ئاواتی ئهودی روزیک رومه تی سیوه لاسوره کانی ببینی و بونی خوشیان هلمزی و تامو چیزی شیرینیان کات، شهود روز لباخه کهیدا خهیکی کار بwoo، همه میشه به دم بزارو په رچکردن و په نکردن و گورانی ده چپری و فیکهی ده کرد، (هو هو خانمه خاسه که م و دره نیو باخه که م، کراسی گول سیوط بو ده که م) .. گوله کان بعون به دوو گمه و دوو گمه کان بعون به سیو. ورده ورده گهوره بیوون. هیواش روز به روز له گهلياندا گهوره ده بیوون سیوه کان ماته یاندا، زوری پئ نه چوو بونیکی خوشیان په رزو بلاو کرد تا نیو ئاوایی بونیان ده چوو، عه سرانیک هیوا سیوه کی گهیوی دوزیبه و که وتبوبه بن داریک، ئهود یه که مین سیوه پیگه یشتووی باخه کهی بیو، هه لیگرت و تیروپر بونی کرد، ئینجا بردى له ئه ستیلکه که شتیه وه و قه پیکی لیدا، هر که دانی لیدا گرت زاخاوی تالیک که له ژه هری مار تالت بیو په ریبه قورگی. هیوا به پهله تفانیه وه و ده می پاک به ئاوازی حوزه که شت، ئینجا به وردی ته ماشای ئه دیوو ئه دیوو کرد شوینی هیچی پیوه نه بیو. بق زیاتر دلنيابونن قه پیکی تری لیدا هه مان تالی قورگی گهست، له سه رؤخی حوزه که دانیشت و پشویه کی دا ئینجا به داریکدا سه رکه و سیوه کی تری کرده و بکه میک ترس و دوود لیبه وه قه پیکی لیدا هه مان تالی رژایه گه روویه وه روزگه لیک هیوا خهیکی تاقیکردن وهی سیوه کان بیو، بق سیوه کی شیرین و به تام ده گه پا. ئیه ووچ ئاواتیکی ره او هه ق بیو به لام ئه فسوس بهره می ئه و باخه سیوه جگه له هه زاران هه زار سیوه تالی هیچی تر نه بیو ناچار به دلشکاوی و چاوه روانی تا سالی داهاتوو چاوه روان بیو که چی هه مان سیوه هه مان تالی، پاش ئه ملاو ئه ولایه کی زور هیچ چاره یه کی دهست نه که وت تهوری تیز ریگای بپینی ئه و باخه که و ته بکه لیدا که وتنی هر داریکدا هه ناوی هیوا ده که وته ژیر پیی و ده چوو به شه رارهی مرگدا، دووای بپین و نه مانی یه که م باخ هیوا کولی نه داو دیسان دهستی کرد به چاندی باخیکی تری دار سیوه چوو له دوورترین شار باشتین نه مامی هینتاو چاندی، دیسان سالانیکی دوور و دریز خهیکی ئه دم باخه ش بیو تا پیگه بیی و ساتو وادهی بهره م هات. به داخه وه همان سیوه هه مان تالی، گه رچی هیوا به م کاره زور دلگران بیو که ئه وه موو رهنجه بفیروچوو، به لام به مهش کولی نه داو بپیاری دا باخیک دار هه رمی بچینی، چند سالانیکیش بهم کاره وه مان دوو هیلاک بیو تا داره کان هاتنه و هرزی بهره م و گولیان گرت، هیوا گه رچی هیشتا به سه رهاتی دوو باخه سیوه کی له بیر نه چوو بیو، به لام بپوای نه ده کرد چاره نووسی ئه م باخه شی هر ودک ئه وادی تر بیت. که چی له گه لیدا پیگه یشتنی یه که م هه رمیداو له گه لیدا یه که م تامکردنیدا تالا و ترین زوو خاو رژایه ده می هیواوه، هیوا دای له پرمی که ریان و هنسک دان به لام دیسان سور بیو له سه ره ئه وهی که هر ده بیی بهره می شیرینی مان دووبونی خوی بخوا، بونیه ئه مجاره یان باخیک هه نجیری چاند وهی هه مان چاره نووس، ئینجا باخیک پر ته قال و هه مان ئه نجام، باخیک قوچ و هه مان چاره هشی دووای ئه دم هه موو ساله هیوا پیره پیاویک بیو، کورد گوتنه نی دیاری گوپری گرت بیو، خویری ته مه نی له کزیدا بیو، روزیک چووه سه ره کاریزه که و تیز له ئاوه کهی روانی، ئینجا چوو له نیووه راستی زه ویه که دا رووه و خور و دستاو مشتی خوی هه لگرت و ودک شیت پر به زاری هاواری کرد بق بق؟!